

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

13. LEDNA 2013

Z obsahu:

Hluboká pokora

Mariiny poslušné víry
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
19. prosince 2012
- strana 2 -

Maria von Mörl
(1812-1869),
extatička a stigmatizo-
vaná z Jižních Tyrol
- strana 4 -

Bojová umění - to není jenom sport

Za karate, kung-fu nebo
aikido se skrývá celý
systém flosficko-
-duchovní, který je cizí
křesťanské kultuře...
- strana 6 -

Katechismus andělů (6)
- strana 8 -

Litanie za rozšíření svaté
katolické Církve,
za vykořenění bludů,
za pokoj a svornost mezi
vládami světa
- strana 10 -

Pokoj se rodí rozjímáním
Boží tváře v Ježíši Kristu
Homilie Benedikta XVI.
při mši svaté
ze slavnosti Matky Boží
na Nový rok 2013
v bazilice sv. Petra
- strana 11 -

Editorial

V tomto čísle Světla se prolíná radost z Boha s každodenní realitou pozemské pouti, často velmi smutnou. Jde vlastně o život ze svátosti křtu. Při křtu jsme se stali Božími dětmi, byli včleněni do Kristovy církve a dostali milost, abychom při naplňování Boží vůle na cestě života směřovali do jeho království. O tom, jaká ta cesta bude a kam nás zavede při těžkotech a boji se zlem, rozhoduje naše víra.

Svatý otec nám ve své ještě adventní katechezi ukazuje víru, jakou měla Panna Maria. Její život s Bohem, to je ono „Raduj se, Pán je s tebou“. A to i tehdy, když se zdá, že zlo je všemocné. Spolu s Benediktem XVI. však věříme, že bezbranná moc Božského Dítěte nakonec přemůže veškeré zlo tohoto světa. To je poselství právě končícího vánočního období.

Co všechno víra dokáže, jaké životní překážky umí překonat, vidíme na příkladu Marie von Mörl, která bývala po svatém přijímání obdařena milostí extáze a později také stigmaty jako sv. František z Assisi. Maria byla přirovnána ke slunečnici, která se vždy otáčí za sluncem. A my se můžeme sami sebe ptát: Kam se otáčím já, vede má cesta za Sluncem – Kristem? Neobracím se třeba do tmy sebestřednosti, jak nás k tomu až ďábelsky vede filosofie současného světa?

Na str. 6 si můžeme přečíst svědectví právě o tom, jak bojová umění, zaměřující bojovníka na ovládnutí vlastního těla i mysli za pomoci různých technik a manipulace s energií, změni charakter člověka a odvrátí ho od cesty ke spáse, a to i tehdy, když je dobrým křesťanem. Zavdat si s takovým filosoficko-duchovním systémem v rouše užitečného tělesného cvičení je cesta do pekla.

Mluvíme-li o životní cestě, pak si dejme pozor, abychom nenabyli dojmu, že právě cesta je cílem lidského života. Ne, ní tomu tak. Skutečným cílem je návrat do ráje, kdy ve stavu věčné blaženosti budeme patřit na Boha tváří v tvář a naše duše bude v lásce Otcově prožívat dokonalou radost, bude nekonečně šťastná. Pravým cílem lidské touhy po štěstí není sebekrásnější pomíjivá pozemská skutečnost, ale to štěstí, které trvá věčně, a to je jediné – Bůh.

Daniel Dehner

Hluboká pokora Mariiny poslušné víry

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci 19. prosince 2012

Drazí bratři a sestry, v adventní době patří zvláštní místo Panně Marii jako té, která jedinečným způsobem očekávala uskutečnění Božích příslibů, přijala Ježíše, Božího Syna, ve víře i v těle, úplnou poslušností k Boží vůli. Dnes bych se rád spolu s vámi krátce zamyslel nad Mariinou vírou, počínaje velkým mysteriem Zvěstování.

„*Chaire kecharitomene, ho Kyrios meta sou.* – Raduj se, milostiplná, Pán s tebou.“ (Lk 1,28, český překlad – „Buď zdráva“) Těmito slovy, podanými evangelistou Lukášem, se archanděl Gabriel obrací k Marii. Výraz *chaire – raduj se* na první pohled vypadá jako běžný pozdrav, obvyklý v řeckém prostředí, ale toto slovo nabývá mnohem hlubšího významu, je-li čteno v kontextu biblické tradice. Tento výraz se v řecké verzi Starého zákona vyskytuje čtyřikrát a pokaždé se týká radosti z příchodu Mesiáše (srov. Sof 3,14; Jl 2,21; Zach 9,9; Pláč 4,21). Andělovo pozdravení Marii je tudíž pozváním k radosti, ke hluboké radosti, ohlašuje konec smutku, který je na světě kvůli omezením života, utrpení, smrti, zlobě, temnotě zla, která jako by zastiňovala světlo Boží dobroty. Je to pozdrav, kterým začíná evangelium, dobrá zvěst.

Proč je však Maria vybízena radovat se tímto způsobem? Odpověď se nachází v druhé části tohoto pozdravu: „Pán s tebou.“ Také zde se musíme pro správné pochopení tohoto výrazu obrátit ke Starému zákonu. V knize proroka Sofoniáše nacházíme toto vyjádření: „Jásej, síónská dcero... uprostřed tebe je Hospodin králem Izraele... Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe mocný spasitel.“ (Sof 3,14–17) V těchto slovech je dvojitý příslib daný Izraeli, síónské dceři: Bůh přijde jako spasitel a bude přebývat uprostřed svého lidu, v lůně síónské dcery. V dialogu mezi andělem a Marií se uskutečňuje přesně tento příslib: Maria je ztotožněna s lidem, který je snoubenkou Boha, síónskou Dcerou, opravdu a osobně. V ní se splňuje očekávání definitivního příchodu Boha, v ní začíná přebývat živý Bůh.

V andělském pozdravu je Maria označena za „milostiplnou“. Řecký výraz „milost – *charis*“ má stejný slovní kořen jako slovo „radost“. Také tento výraz dále objasňuje pramen Mariiny radosti: radost plyne z milosti, vychází totiž ze společenství s Bohem, ze živoucího spojení s Ním, z toho, že ona je příbytkem Ducha Svätého, naprosto ztvárněná působením Boha. Maria je stvoření, které se jedinečným způsobem otevřelo svému Stvořiteli, dala se bezvýhradně do jeho rukou. Žije cele ze vztahu a ve vztahu s Pánem; je v postoji naslouchání, pozorná ke znamením, která Bůh dává svému lidu; je součástí dějin víry a naděje v Boží přísliby, které jsou tkanivem jejího bytí. Svobodně se podrobuje obdrženému slovu, Boží vůli v poslušnosti víry.

Evangelista Lukáš líčí Mariinu událost pomocí jemného paralelismu s událostí Abrahamovou. Jako je vrchní patriarcha otcem věřících, který odpověděl na povolání Boha vyjít ze země, ve které žil, a ze svých jistot, aby se vydal na cestu do neznámé země, kterou vlastní pouze v Božím příslibu, tak se v plné důvěře svěruje Maria slovu, které jí přináší Boží posel, a stává se vzorem a matkou všech věřících.

Chtěl bych zdůraznit další důležitý aspekt: otevření duše Bohu a jeho působení ve víře obsahuje také prvek temnoty. Vztah lidské bytosti k Bohu neodstraňuje odstup mezi Stvořitelem a stvořením, neeliminuje to, co prohlašuje apoštol Pavel o hlubinách moudrosti Boží: „Jak nepronikatelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání!“ (Řím 11,33) Avšak právě ten, kdo je – jako Maria – naprosto otevřen Bohu, dospívá k přijetí Boží vůle, i když je tajemná, často neodpovídá vlastní vůli a je mečem, který proniká duši, jak prorocky říká Marii stařec Simeon, když je Ježíš uváděn do chrámu (srov. Lk 2,35). Abrahamovo putování víry obsahuje moment radosti, když se mu dostává syna Izáka, ale také temný moment, když má vystoupit na horu Moria, aby vykonal paradoxní gesto: Bůh jej požádal,

Dokončení na str. 12

Tvůj Pán dnes uzavírá třicetileté období svého skrytého života a odchází, aby začal plnit poslání, které přijal od Otce. Přichází, aby přinesl národům právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje. Otevře oči slepým a vyvede ze žaláře ty, kteří bydlí ve tmách. Děkuj nebeskému Otci za tento veliký dar, za pokorného a poslušného *Prostředníka smlouvy*.

Ježíš není jen dar Otce. Je to také dar jeho svaté Matky Panny Marie. Pokloň se vděčně té, se kterou se Syn tak něžně loučí. Od ní přijal všechno lidství, od ní přijal své horoucí srdce, které nyní *jde hlodat, co zahynulo*.

Jdi za Pánem uctivě a sleduj ho na jeho dlouhé cestě, pozoruj ho při denním putování i při jeho celonočních modlitbách. Kam míří jeho kroky? Na vyvolené místo, kde se nebe tak přiblížilo k zemi. Vždy, když chce Bůh udělit svému lidu velkou milost, posílá své posly, aby jí připravili místo. Jan tu v pustině u Jordánu s naléhavostí hlásá to, co je posláním všech Božích proroků: *Obrátte se!* Má k tomu obzvláště pádný důvod: *Přiblížilo se Boží království*. Již přichází jeho Zakladatel.

Kdo se chce setkat s Božím vyvoleným a mít účast na Božích darech, musí vyjít ze svého světa, ve kterém se pohodlně zabydlel. Jak vidíš, těch, které sem k Jordánu svedlo z široka daleka prorocké volání, je veliký počet. Jelikož se jich dotkla Boží milost a přijali poslušně křest pokání, jsou *plni očekávání*. Je to jasné znamení, že spásné divy Boží lásky jsou přede dveřmi. Důvěryplné očekávání je vlastností pokorných duší, které jsou si vědomy své slabosti a hříšnosti, a proto jsou otevřeny milosti, která je může proměnit. Kdo si je jist sám sebou, nic neočekává. Ale v této chvíli pohodlnost ani bezstarostnost není na místě.

Kdybys Ježíše nedoprovázel na jeho cestě z Nazareta, nerozeznal bys ho mezi ostatními, kteří zaplňují údolí. V ničem se neodlišuje od hříšníků kolem sebe. On je jediný, kdo by opravdu mohl říct, že žádného proroka nepotřebuje, a přece se s ještě větší úctou a poslušností než ostatní řídí jeho výzvou. Klaněj se jeho skrytému božství a děkuj mu za všechny proroky, kteří mu připravovali a ještě budou připravovat cestu. Pros přitom Ducha Sva-

Zdaleka přicházejí tvoji synové

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešního svátku*

Když se Ježíš modlil, otevřelo se nebe.

tého o milost, aby ses vždy choval podle jeho vzoru.

Chceš-li čerpat užitek z poselství proroků, nesmíš u nich hledat uspokojení své zvědavosti a senzacechtivosti. To, co rozhoduje o tvém prospěchu a štěstí, se musí odehrát především v tobě. Chápej všeobecnou náladu očekávání jako ozvěnu Božího očekávání. Je to především Bůh, kdo čeká, a proto vyvolává očekávání: On toužebně čeká na tvé obrácení. Cesta k tvé proměně vede přes řeku pokání. Ani Maria, největší prorokyně posledních dnů, nemluví o ničem jiném než o pokání a obrácení.

Co to znamená - obrátit se? Vrátit všechny věci a hodnoty na jejich původní, Bohem určené místo. Jestliže tě začalo ovládat tělo a jeho žádosti, je třeba vrátit vládu tam, kam patří. Pokání se uskutečňuje především v sebezapření, které obnovuje sebeovládání, aby místo *žádostivosti očí* nastoupila soustředěnost a usebranost, místo *žádostivosti těla* sebekázeň, čistota a skromnost, místo *pýchy života* pokora a duch pravé služebnosti⁽¹⁾.

Můžeš si být jist, že tvé já se bude nejvíce bránit, když má odložit svou pýchu. Otevři proto dobře své oči. To, co se nyní odehrává u Jordánu, je především velké drama nejhlubší pokory, která svedla k sobě Ježíše a Jana. Ten, o němž Ježíš prohlásí, že se *nikdo větší nenarodil z ženy*⁽²⁾, se necítí hoden ani toho, aby mu rozvázal řemínek u opánek. A ten, koho Jan takto vyzvedá jako většího a *mocnějšího*, sestupuje pokorně do řeky, aby mezi všemi hříšníky přijal křest pokání.

To, co je v tobě skutečně veliké a pravdivé, to, čím oslavuješ Boha, to se v tobě neztratí ani ve stavu nejhlubšího ponížení. Právě v tuto chvíli veřejného a dobrovolného ponížení, které podstupuje Boží Syn, když na sebe poslušně *bere hříchy světa*⁽³⁾, dává i Otec veřejně najevo, jak veliké zalíbení má ve svém pokorném a poslušném Synu: *Ty jsi můj milovaný, v tobě*

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 42,1-4.6-7

Toto praví Hospodin: „Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhásí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Na jeho nauku čekají daleké kraje. Já, Hospodin, jsem tě povolal s láskou, vzal jsem tě za ruku, chránil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznic ty, kteří bydlí ve tmách.“

2. čtení - Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné. Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh

Dokončení na str. 4

jsem nalezl zalíbení. Pokořit se znamená udělat místo Bohu, aby v tobě zjevil svou velikost. Pokora je klíč k pravdě, který otvírá nebe a svolává Ducha Svátého, aby se snesl na své pravé ctitele bez ohledu na to, jak se na ně dívá pyšný svět. Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo jedná správně, kdo jedná tak, jak nyní jedná Boží Syn. Dej se pokřtít tímto svatým ohněm a děkuj Pánu, že si tě s láskou povolal a bere tě za ruku, abys po jeho boku nezeslábl a nezmalátněl. Nauči tě, že právo se dá ohlašovat i bez křiku a hluku tak, že nalomenou třtinu nedolomíš a neuhásíš doutnající knot. Pomoz mu hlásat jeho nauku, na kterou čekají daleké kraje.

Co mu odpovíš? - Můj Pane, děkuji Ti a přijímám Tě, chci být Tvým služebníkem, ačkoliv toho *nejsem hoden*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. 1 Jan 2,16; ⁽²⁾ Lk 7,28;

⁽³⁾ srov. Jan 1,29

Maria von Mörl (1812–1869), extaticka a stigmatizovaná z Jižních Tyrol

Narodila se před 200 lety, 15. října 1812. Vlastí Marie von Mörl byly Jižní Tyroly u líbezného jezera Kalterer See, jež je proslulé svým vínem a jehož krása přitahuje mnoho lidí zblízka i zdáli.

Rodina pocházela ze šlechtického rodu von Mörl von Pfalzen zu Mühlen und Sichelburg. Maria byla druhá nejstarší. Měla osm sourozenců. Už od narození byla spíše jemná. Od mládí byla nanejvýš rozumná a velmi šikovná. Stále znovu se projevovala jako velkodušná vůči slabým a trpícím.

Rodina von Mörl, která pocházela ze staré tyrolské šlechty, vlastnila různé ovocné sady a vinice v Kalternu a okolí. Avšak otec Josef neuměl hospodařit s penězi. Přivedl početnou rodinu s mnoha dětmi do velikých finančních potíží. Matka Maria, rozená Sölva, se snažila s píli a prozíravostí postarat o obživu početné rodiny. Měla pevnou víru, kterou žila i před dětmi a předávala ji. Její náboženský život a hluboká víra se vtiskly zvláště do duše její jemně založené dcery Marie. Děvčátko churavělo od pátého roku života. I když ji ošetřovali různí lékaři, byly její bolesti v průběhu času stále horší. Často Maria dospěla na hranici života a smrti. Ale čas pro definitivní rozloučení s tímto světem dosud nenadešel. Maria měla ještě projít dlouhou mystickou cestou.

Po základní škole přišla Maria von Mörl do Cles u Nonsbergu (Trient), aby se tam naučila italsky. Během jejího po-

Maria von Mörl, fotografie uchovávaná v Tyrolském zemském muzeu v Innsbrucku

bytu v Cles její milovaná maminka zemřela po porodu devátého dítěte. To byla zcela podstatná událost Mariina života. Smrt vroucně milované matky a manželky vryla do rodiny von Mörl hluboké rány a přinesla veliké utrpení. Dorůstající dívka touto ztrátou trpěla nevýslovně. V domě bylo devět malých dětí, tomu nejmenšímu bylo při smrti matky teprve devět týdnů.

Otec von Mörl nebyl schopen postarat se o domácnost a houf dětí. Maria jako druhá nejstarší – tím nejstarším byl bratr – musela hned převzít roli matky. Měla sotva 15 let. Maria byla zručná a rozumná. Pracovala a starala se od rána

do večera o domácnost a o mladší sourozence. Často ji bylo vidět večer u koše s prádlem, jak šije.

Přes velké pracovní zatížení nezanedbávala duchovní život. Četla přitom své milé knihy: *Následování Krista* a *Spisy sv. Františka Saleského*.

Jednoho dne se setkala s františkánem P. Johannem Kapistránem Soyerem. Tento kněz hluboké spirituality se stal od té chvíle jejím duchovním vůdcem a zpovědníkem. Stál po boku „extaticky z Kalternu“ duchovně a morálně až do její smrti.

V 18 letech, v roce 1830, byla jím ve františkánském kostele v Kalternu přijata do třetího řádu sv. Františka (františkánské laické sdružení). Současně složila také slib panenství. Dostala přitom řádové jméno Terezie. Se světicí z Avily udržovala po celý život zvláště vroucí duchovní přátelství.

Koncem roku 1830 Maria von Mörl těžce onemocněla. Od té chvíle už nemohla opustit dům bez doprovodu. Propuklo u ní hnisavé onemocnění, ztratila zrak a řeč. K tomu všemu se připojily křečové stavy. Denně se očekávala její smrt. Pomocí léků se podařilo bolesti mírnit a zrak se jí zase vrátil. Až do konce života ji už duševní a tělesné utrpení neopustilo.

Na Hromnice roku 1831 se s ní stalo něco zvláštního: Její duchovní vůdce a zpovědník, který jí brzy ráno podával svaté přijímání, našel ji ve strnulosti, ve zjasněném stavu, který přetrvával až do druhého rána. Zpovědníkovo zavolání ji vrátilo k sobě. Přiznala se, že po přijetí Těla Kristova zažívala obrovské blaho a přitom přijatého Pána uctívala v hluboké radosti. Nyní začaly extáze, které trvaly až do konce života. Maria už vůbec nemohla opustit dům, byla upoutána na lůžko. Mnoho hodin přes den byla v extázi, přitom většinou klečela na posteli.

Téměř ve stejné době ji přepadaly také silné démonické útoky. Viděla tmavé postavy, které ji utlačovaly, ba dokonce shodily na zem. P. Soyer dostal od biskupa z Trientu povolení, aby u mladé ženy provedl exorcismus. Potom masivní útoky přestaly.

Na Boží Tělo roku 1833 pozoroval P. Soyer 36hodinovou extázi. Brzy ráno jí podal svaté přijímání. Potom upadla Maria hned do extáze a zůstala bez hnutí na koženou ve své posteli, stále ve stejné poloze.

LITURGICKÁ ČTENÍ – dokončení ze str. 3

pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel.“

Evangelium – Lk 3,15–16.21–22

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim však na to říkal: „Já vás křtím

vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánků. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm.“

Když se však lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“

Apoštolský stolec je proti ozbrojené intervenci v Sýrii

P. Soyer pochopil, že její extáze nebyly jednoduše pomíjivé, ale že se staly její druhou přirozeností. Extatička nevnímala nic kolem sebe, ani zvuky kapely, která hrála k průvodu Božího Těla. Neslyšela ani oslavné výstřely z hmoždířů, které byly odpáleny přímo pod jejich domem. Dokonce 200 vojáků vystřelilo čestnou salvu, avšak Maria nic neslyšela. Když jí ale její duchovní průvodce volal v poslušnosti nazpět, byla zase se svými smysly zpátky. I když „extatická panna“ nic nevnímala z vnějších slavností, prožívala slavnost účasti vnitřní. Když se dal průvod do pohybu, hned se zvedla nahoru a klečela na posteli. Setrvala se sepjatýma rukama, úplně obrácená do sebe. Otáčela se stále do toho směru, kam se pohybovala Nejsvětější svátost. Tak jí přirovnal jeden současník ke slunečnici, která se vždycky otáčí za sluncem.

Ve stejném roce se příliv lidí k extatické z Jižních Tyrol stále zvětšoval. Dokonce s křížem a korouhvemi putovaly farnosti do Kalteru, aby zažily pannu v pověsti svatosti v jejích extázích.

Od konce měsíce července až do poloviny září 1833 napočítali na 40 000 lidí ze všech stavů, kteří si přáli vidět vroucně se modlící a rozjímající ženu. Určitě hrála svoji roli i zvědavost, ale stále více lidí se při tomto pohledu obracelo nebo se ve své víře upevnilo, jiní byli dokonce uzdraveni z nemocí.

V určitých dnech navštívilo Marii von Mörl až 3000 osob. Procházeli kolem jejího lože, na kterém v extázi klečela.

Jako zakladatel jejího řádu, sv. František z Assisi, dostala 4. února 1834 rány Ježíšovy. Maria se zhržila, když se stigmata objevila. Chtěla je schovat. Ale to bylo nemožné. Hraběnka Maria Buol, která vydala roku 1927 její životopis, píše o tom následující: „Rány krvácely nejdříve jenom ve dny svatého přijímání, později každý čtvrtek večer a každý pátek, kdy prýštila ze všech pěti ran světlá krev ve velkých kapkách. V ostatních dnech pokrývala strupová vrstva každou ránu, rány ale zůstávaly zřetelně viditelné.“ Navštěvníci to mohli dosvědčit. Podobně jako u P. Pia, zmizely rány Pána krátce před jejím odchodem ze světa.

Maria von Mörl neměla podíl jenom na tělesných utrpeních Pána. Viděla také vizi onářským způsobem, podobně jako Kate-

„Apoštolský stolec je proti jakékoliv ozbrojené intervenci v Sýrii, zvláště potom, co se stalo v Iráku, Libyi nebo na Pobřeží slonoviny“ – tak se vyjádřil kardinál Robert Sarah, když komentoval slova Benedikta XVI. z jeho vánoční homilie. Předseda Papežské rady Cor Unum zdůraznil, že výzva, kterou pronesl Pavel VI. v roce 1965 na půdě OSN – „Již nikdy válka“, je plně aktuální a slova Benedikta XVI. jsou jejím prodloužením. V souvislosti se situací v Sýrii kardinál Sarah řekl, že „zabijení

lidí a ničení infrastruktury není pravým řešením sociálně-politických problémů. Tím je pouze dialog a vůle budovat společenství národů v lásce a solidaritě. Máme povinnost učinit všechno, co je možné, pro konkrétní lidi, ať už jde o materiální, či duchovní dobra. Tuto pomoc musíme prokázat všem. Láska k bližnímu se týká také lidí, které osobně neznáme“ – řekl předseda zmíněné Papežské rady, který nedávno navštívil v Libanonu syrské uprchlíky.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

řina Emmerichová, Terezie Neumannová a mnozí stigmatizovaní, události z utrpení Kristova. Maria byla také vizionářka. Předpověděla určité události, které se pak skutečně staly. Měla rovněž dar čist v srdcích návštěvníků.

Mnoho lidí se obracelo na Marii a prosili ji o podporu modlitbou v různých záležitostech. Stigmatizovaná to činila ráda.

V roce 1841 změnila svoje bydliště. Přestěhovala se z otcovského domu na Goldgasse k sestrám terciářkám. Tam byl pro ni vedle sakristie zřízen malý byt, z něhož mohla oknem vidět na oltář a svatostánek klášterního kostela. Tam zůstala až do konce života.

V posledních měsících života byla stížena velkou vnitřní temnotou. Cítila se Bohem opuštěná, ba dokonce zavržená. V tomto stavu se nemohla modlit ani přijímat svaté přijímání, nedocházelo ani k extázím. Uprostřed této duchovní noci zůstala Maria prorokyní. Její oči viděly temná tajemství budoucnosti, vraždy a války táhly okolo ní. Prosila snažně Boha o pomoc. Pomalu se temnota vzdalovala z její duše a mohla zase přijímat Tělo Páně, které pro ni znamenalo velkou posilu. Extáze začínaly zase probíhat.

Maria von Mörl zemřela v noci z 10. na 11. ledna 1868. Její tělo bylo vystaveno v kostele sester terciářek v Kalternu. Tisíce lidí se přišly rozloučit s extatickou z Jižních Tyrol. Pohřeb se stal velkou smuteční manifestací. Její tělesné pozůstatky byly pohřbeny pod arkádami na hřbitově v Kalternu. Tento pozemek, dříve vinohrad rodiny von Mörl, darovala Maria obci Kaltern.

Mnozí dnešní lidé se budou ptát, zda různé mimořádné jevy u Marie byly opravdu pravé. Z církevní i světské strany byly provedeny různé zkoušky. Františkán

P. Johann Kapistrán Soyer, který o Marii jako duchovní vůdce pečoval, měl možnost pozorovat ji z největší blízkosti, také ostatní duchovní z Kalternu, kteří s Marií přišli do styku. Zvláštní význam mají rovněž pozitivní svědectví obou biskupů z Trientu, otců Luschina a Tschiederera, kteří extaticku vícekrát navštívili.

Roku 1837 dostal tehdejší biskup z Eichstättu, Karl August Reisach, od papeže Řehoře XVI. úkol navštívit Marii von Mörl a podat o tom zprávu do Říma.

Biskup u ní zůstal více než dvě hodiny a byl obdivně dojat. Dále ji navštívil Joseph von Görres, který byl tenkrát známý jako odborník na mystiku. Řekl mimo jiné: „A tak není možno působení vyšší moci na ni neuznat, Maria byla posazena jako živý křížifix na křížovatku cest do této nevíšavé, roztržité, rozvířené doby.“ Právě také tento posudek odborníka na mystiku ukazuje, že u Marie von Mörl je možné rozeznat působení vyšší moci.

Maria von Mörl je i pro naši dobu viditelným znamením existence nadpřirozeného světa.

Připomíná nám nejdojemnějším způsobem Boha, Ježíše Krista, jeho Syna a jeho Matku, obět Eucharistie, modlitbu a věčný život. Povzbuzuje nás právě v dnešní, často tak zmatené době, abychom pevně důvěřovali v pomoc Boží, a Jeho, Trojjediného a Živého, stále prosili o pomoc.

Maria von Mörl je naší přímlyvkyní u Boha, na niž se smíme s důvěrou obracet.

*Autor je postulátorem beatifikační kauzy Marie von Mörl
Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 20/2012
přeložil -mp-*

Bojová umění - to není jenom sport

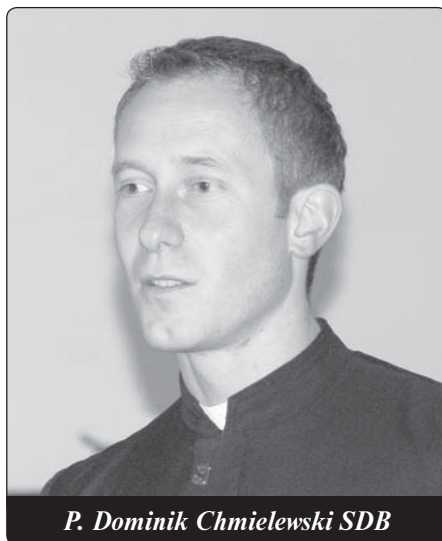
Východní bojová umění, to není jenom sport.
Za karate, kung-fu nebo aikido se skrývá celý systém
flosficko-duchovní, který je cizí křesťanské kultuře...

Moderní bojová umění

Dominik Chmielewski se začal učit východním bojovým uměním ve svých 14 či 15 letech, v polovině 80. let. Nejdříve hledal možnosti, jak „se nebát na ulici“, protože byl drobný a slabý chlapec, ale po absolvování prvních tréninků usoudil, že se karate může stát jeho celým životem. Začal se věnovat i dalším bojovým uměním, zdokonaloval se také v aikido a jiu-jitsu, trénoval u těch nejlepších polských mistrů, navázal kontakt s mistry v USA. Rychle získal mistrovský stupeň – první dan. Snil o výchově mladých právě prostřednictvím bojových umění.

Pod vlivem filmů s Bruceem Lee, který se stal idolem mladých, se do Evropy dostal v 70. letech minulého století zájem o východní bojová umění. Ale příčina jejich rostoucí popularity byla víceméně pragmatická: byly to mediální zprávy o stále častějších agresivních činech. Strach vedl ke hledání možnosti obrany před agresí. „Dnešní útočníci na ulici jsou velmi agresivní a brutální, proto také podoba sebeobrany a bojových umění, které

se nacvičují, jsou rovněž velice agresivní. Každodenní trénink, to je nácvik vydloubávání očí, lámání rukou, úderu na tepnu, škrčení, kopnutí do slabin, velmi bolestné páky – čili prostě velmi brutální a bez-

ohledný zápas,“ líčí Chmielewski. Takový boj vyžaduje jistou fyzickou přípravu. Je zapotřebí i „duchovní trénink, při kterém si představuji, jak vydloubávám oči, lámu ruce, rvu genitálie. Techniky, kte-

ré musí agresora zadržet, způsobují to, že po mnoha letech takového tréninku, nebo dokonce už i po několika letech se moje psychika mění.“ Během tréninku si cvičící musí co nejrealističtěji představit, že se nachází na bojišti, obklopený protivníky, jejichž jediným cílem je zabít ho. Taková představa může mít negativní vliv na psychiku adeptů východních bojových umění: protože jsou „zvyklí“ na agresí, vidí na ulici v každém chodci, který je míjí, potenciálního útočníka. Někteří ani nedokážou mluvit s lidmi, poněvadž každou chvíli očekávají útok.

Nejenom sport

Východní bojová umění, to není jenom sport. Za karate, kung-fu nebo aikido se skrývá celý systém filosoficko-duchovní, který je cizí křesťanské kultuře.

Podle předpokladu by to měla být *dynamická forma meditace*. Východní mistři neznají rozdíl mezi hmotou a energií; podle nich všechno existuje díky výměně energie mezi *jin* a *jang*. Během několika tisíc let lidé Východu zaměřovali veškeré způsoby meditace na dosažení osvícení a nalezení bodu rovnováhy, ve kterém není rozdílů a protikladů a dobro i zlo jsou dvě strany jednoho celku.

„Současně začínají nabývat sil, kterými se řídí vesmír. Jsou to vlastně schopnosti, které my považujeme za paranormální, za okultistické čili tajemné moci: chůze po ostří nožů, po žhavých uhlících, ležení na rozbitém skle, bodnutí ostrými předměty, které nezanechávají na těle žádnou stopu, nemožnost odtlačit jednoho člověka dvaceti lidmi. Je to něco, co jde mimo racionální myšlení. Mistři dokážou skočit na krabičku zápalek, aniž by ji pomačkali; je to schopnost uplatnit vnitřní energii specifickým způsobem. Dokážou lámat předměty, které zjevně zlomit nejdu. Dostávají určitou moc uzdravovat.“

Lidé, kteří provozují bojová umění, se vědomě nebo nevědomě stávají rovněž vyznavači určité spirituality.

Mistr Morihei Ueshiba, tvůrce umění aikido, tímto způsobem objasňoval, v čem je jeho objev: „Aikido, které praktikují, má místo pro každého z osmi milionů bohů tohoto světa a spolupracuje s nimi. Nestačí uctívání relikvií a svatyně. Učín sám sebe obrazem Buddhy. Všichni musíme být proměněni v bohy nebo ve vítěz-

Posedlost dnes

V Polsku byli před patnácti lety čtyři exorcisté! Dnes je jich sto dvacet, kteří z pověření biskupů provádějí exorcismus. Toto číslo uvedl polský démonolog, jezuita P. Aleksander Posacki.

Po zhroutilí komunismu bylo Polsko zaplaveno okultními nabídkami: ezoterikou, magií, věšectvím, Harry Potterem, Feng Shui, reiki, satanskou hudbou a sexuální nevázaností. Tyto nauky a praktiky se staly vstupní branou démonů. Okolo tří milionů Poláků požádalo o okultní pomoc věštce a média: „Je naším cílem zachránit tyto duše.“

Proto vydával P. Posacki spolu s jinými časopis „Měsíčník exorcisty“ v počá-

tečním nákladu 15 000 výtisků. Zvláště děti a mládež mají být varováni a přijmout duchovní pomoc členů redakce, protože rodičovská bezstarostnost v duchovní oblasti je velmi rozšířená.

Před několika lety bylo v blízkosti Štětína zřízeno „Centrum pro exorcismus“ a na mariánském poutním místě v Čenstochové se setkávají každé dva roky exorcisté z celého světa k výměně zkušeností.

V protikladu k Polsku a také k Itálii se potýkají biskupové a kněží v Německu s tématem posedlosti poněkud obtížněji. I proto je osvěta potřebná.

Kurier der christlichen Mitte 12/2012

Je v Evropské unii uzákoněno potlačování práv křesťanů?

né Buddy. Aikido je náboženství, které není náboženstvím. Zdokonaluje a doplňuje všechna náboženství. V každé chvíli a v každé době musíme sledovat božskou cestu reiki.“

Skutečné pohanství

Východní bojová umění jsou často nejpopulárnější reklamou panteistických a monistických spiritualit. Jejich cílem je dosažení absolutní sebejistoty. „Tvoje skutečná síla záleží pouze na tobě,“ tvrdil mistr karate Masutatsu Oyama. Otcové pouště zase říkali, že satanovo vítězství závisí na naší pýše: čím více sami sobě připadáme dokonalejší, tím více jsme ovládnáni. Uctívání mečů nebo portrétů mistrů, přítomné v rituále spojeném s východními bojovými uměními, se zcela jistě dá označit za modloslužebnictví, ale ještě horší je zbožštění energie *zhin*. Otevřenost vůči ní může u člověka způsobit vznik parapsychologických, okultistických dovedností typických pro působení démonických sil. Dominik Chmielewski popisuje, že v důsledku východních meditací zen a jógy, které provozoval přes deset let, zažíval neočekávané útoky agrese a vzteku: „Hodně kamarádů, se kterými jsem trénoval, říkalo, že přes den jsem velmi klidným rozesmátým a ohromným mladým člověkem a kamarádem, přítelem, ale v zápase jako bych se změnil v démona. Báli se se mnou zápasit. Říkali: »Človče, ty máš v očích něco, co dělá, že se tě bojím. Ty mě v boji zabiješ.« Samozřejmě vnitřně jsem nic necítil, ale oni to pociťovali velice výrazně – jakousi moc, která jistě nepocházela od Boha, ačkoliv jsem se denně modlil, chodil jsem do kostela a přistupoval ke svátostem. Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. (Flp 3,7)“

Dominik Chmielewski byl katechetou a zároveň fanatikem karate. Každou volnou chvíli trávil na tréninku. Během devíti let získal třetí dan a stal se nejmladším technickým ředitelem v Polském svazu bojových umění v Bydhošti. Byl přesvědčen, že prostřednictvím bojového umění bude učit mládež životu. „Velice mi záleželo na výchování mladých lidí, na vedení jejich života.“

Přítom většina adeptů karate, které Chmielewski vedl, neměla vůbec žádný zájem o sebezdokonalování nebo o vzdělá-

K případu polského hudebníka Adama Darskiho, který se dopustil během svého vystoupení znesvěcení Bible – před zraky všech diváků ji roztrhal a církev nazval „vražednou sektou“ – zaujaly polské státní orgány nejednoznačný postoj. Do věci se však vložila Evropská komise, která v dopise polskému státu napsala, že případné odsouzení hudebníka odporuje „evropským hodnotám“,

protože k právu na svobodné vyjádření přesvědčení patří také vyjádření myšlenek, které „urážejí, šokují a rozrušují“.

Křesťanská média zdůrazňují, že satanista Adam Darski je frontmanem blackmetalové skupiny „Behemoth“, a žádají, aby se před soudem za své jednání zodpovídal.

Podle agentury kath.net

vání. „Mezi těmi kluky bylo opravdu málo těch, které zajímalo něco jiného než technika zabíjení. Šlo jim většinou o to, aby se naučili úspěšně se bránit na ulici, čím brutálněji, čím bezohledněji, tím lépe.“

„Aikido, které praktikují, má místo pro každého z osmi milionů bohů tohoto světa a spolupracuje s nimi...“

V jisté chvíli Dominik poznal, že cesta, kterou zvolil, nikam nevede. Byl horlivým katolíkem, jel tedy do Medžugorje a svůj život svěřil Matce Boží. Pociťoval tehdy jasně, že se má bojových umění vzdát, že jeho povoláním, samozřejmě, je vedení mládeže, ale ne prostřednictvím karate. Poslechl Pannu Marii, vzdal se místa instruktora a ředitele v Polském svazu bojových umění, odmítl zkoušku na čtvrtý dan, přestal se všemi tréninky a začal studovat v salesiánském semináři. Bojová umění se ukázala být „neslučitelná s duchem lás-

ky, pokoje, milosrdenství, který vyzařuje z evangelia, vyzařuje z Ježíše“.

V Dominikovi ten starý člověk zemřel a on současně v sobě znovu objevil své povolání. Dnes je knězem. Slouží v salesiánském výchovném ústavu, „v Polsku jediném výchovném ústavu bez mříží, bez dozorců, bez psů, bez celého systému kontroly mladého člověka, kontroly, která omezuje jeho svobodu. Je to pro chlapce, kteří by jinak skončili v polepšovně, nebýt našeho zásahu.“

Kromě toho šíří pravdu o možném vzniku posedlosti praktikováním bojových umění: mluví o tom, že „člověk, jenž se řadu let věnoval energii, kterou považoval za energii kosmickou, bezosobní, je potom přesvědčen, že se ta energie mění v nějaké inteligentní bytí, od věků v ní ukryté. Dopadá to tak, že to bytí, inteligentní bytí, kontroluje už jeho rozum do té míry, že se člověk cítí zotročený nějakou cizí existencí, která je mnohem inteligentnější než on.“

Svatý Petr varuje: „V Božím lidu bývali ovšem i lživí proroci; tak i mezi vámi budou lživí učitelé, kteří budou zálučně zavádět zhoubné nauky a budou popírat Pannovníka, který je vykoupil. Tím na sebe uvedou náhlou zhoubu. A mnozí budou následovat jejich nezřízenost a cesta pravdy bude kvůli nim v opovržení.“ (2 Petr 2,1-2) Nedejme se svést naukami, které nás vzdalují od Boha.

Podle materiálu z nahrávky „Viditelné a neviditelné“ zpracoval Daniel Rucki
Z *Mitujcie się* 4/2012 přeložila -vv-

BISKUP BAXANT

ODMÍTÁ REGISTRACI RU-486

Litoměřický biskup Jan Baxant, předseda Rady ČBK pro zdravotnictví, vydal vyjádření k probíhající registraci potratového přípravku RU-486.

„Jako předsedovi Rady ČBK pro zdravotnictví se mi v těchto adventních předvánočních dnech dostala znepokojivá informace o připravované registraci přípravku RU-486 v České republice. Podotýkám, že RU-486 je původní abortivum. Nejedná se o prostředek zabráňující početí, ale o preparát, který vede k vypuzení plodu. Z křesťanského pohledu je užití tohoto prostředku eticky nepřijatelné. Prosím Pána, aby provázel ty, kdo budou ve věci registrace rozhodovat, a podporuji všechny, kteří se pozitivně v dané problematice práva na život dlouhodobě angažují.“

TS ČBK, 19. 12. 2012

HPŽ ČR POŽÁDALO TOP 09

O ZABRÁNĚNÍ SCHVÁLENÍ RU-486

Hnutí Pro život ČR se písemně obrátilo na vedení strany TOP 09 se žádostí o zabránění tichého schválení potratového přípravku RU-486 v České republice. Zdravotnictví spadá do kompetence strany TOP 09 prostřednictvím jejího ministra Leoše Hegera. K problematice RU-486 není vedena prakticky žádná veřejná ani odborná debata, aby mohla být dostatečně zvážena rizika chemické formy umělých potratů.

Hnutí Pro život ČR je přesvědčeno, že vedení TOP 09 má dostatek přímých i nepřímých nástrojů, aby znemožnilo schválení této smrtící tablety v České republice. Naopak věří, že TOP 09 bude hledat cesty, jak společnost přesvědčit o nepřijatelnosti umělých potratů, aby mohlo dojít k legislativnímu omezení tohoto velmi bolestného a nezodpovědného jednání.

Hnutí Pro život ČR, 19. 12. 2012

PLZEŇ - MŠE SVATÉ
ZA ZASTAVENÍ POTRATŮ

Každé poslední úterý v měsíci bude od 18 hodin sloužena pravidelně v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici v Plzni mše svatá za zastavení potratů. První mše svatá bude 29. ledna 2013.

www.prolife.cz

Katechismus andělů (6)

Na pokračování uveřejňujeme text Katechismus andělů, který knižně připravili a vydali v roce 2007 benediktinští mniši ve francouzském Le Barroux nedaleko Avignonu. Komunita benediktinů v Le Barroux již čtyřicet let vzkvétá v duchu staré církevní tradice. Proto i texty, které vydávají, můžeme považovat za vzácný poklad církve, z něhož by měl čerpat každý, kdo chce porozumět tomu, co učí církve od svého počátku. Katechismus andělů vyšel ve Francii s církevním schválením. Katechismus katolické církve se souvisle věnuje tématu andělů v článcích 328–354.

ANDĚLÉ A CÍRKEV

Poněvadž se Kristus, nakolik je člověkem, nepřimlouvá jakožto účinná příčina za anděly od prvé chvíle jejich existence, je třeba odvodit, že andělé jsou postaveni na okraji Církve, vně jejího bytí milosti?

Určitě ne. Chápat mystické Tělo odděleně od proudu milosti představovaného nebeskou hierarchií by odstranilo některé podstatné věci z nevystižitelného bohatství projevujícího se v uskutečňování Kristova tajemství (srov. Ef 3,8–9). Na druhé straně je to kontemplace Církve, při níž andělé poznávají nekonečnou různost Boží moudrosti (srov. Ef 3,10).

Jakou formou jsou tedy andělé začleněni do Církve?

Princip napojení andělů na Církev je třeba hledat v jejich stálém vztahu se vtěleným Slovem. Připomeňme si však nejdříve, že Kristus zasahuje do historie andělů od jejího samého počátku jako příčina cílová. Na druhé straně kardinál Journet dokazuje, že to, že Bohočlověk ve vlastním slova smyslu nezasloužil pro anděly jejich věčnou slávu, nic nebrání tomu, aby ji pak nemohl fyzicky udělovat prostřednictvím svého svatého lidství. Ve chvíli nanebevstoupení přijal Ježíš Kristus v plnosti výsady svého prostřednictví a ukázal svou univerzální královskou moc panováním nad světem nebeských hierarchií, stejně jako hlava panuje nad aktivitami těla. Podle svatého Tomáše Akvinského je Kristus skutečně hlavou andělů nejenom podle své božské přirozenosti, ale také podle své lidské přirozenosti, neboť je podle své lidské přirozenosti osvěcuje. (srov. III *Sent.*, dist. 13, q. 2, a. 2, q. la, 1) Jeho lidská přirozenost, spojený nástroj jeho božství, jedná jako fyzická nástrojová příčina v udílení milostí. Co se týče andělů, přijímají kvůli oslavení Bohočlověka vzrůst milosti a bla-

ženosti, který skutečně modifikuje – třebaže případkově – stav posvěcující milosti odpovídající jejich přirozenosti. Z oslaveného Krista proudí na anděly příval milostí, který zvětšuje jejich radost a obnovuje důvod jejich vděčnosti. Skrze Krista také stoupá až k Bohu jejich zpěv díkůvzdání.

Jaké povahy je pouto, které váže anděly ke Kristu?

Uvádíme odpověď kardinála Journeta: „Kristus nepřichází především pro anděly, ale přichází především »pro nás a pro naši spásu«; chce se v krvi kříže zasnoubit s Církví vytvořenou z lidí, které vytrhne z hříchu, a aby andělé byli plně zapojeni do tohoto díla, činí z nich služebníky našeho vykoupění, to nikoliv jen jako Hlava andělů, nýbrž jako Syn člověka, který je nazývá *svými* anděly. [...]

A tak to, co svatý Pavel říká o Kristu, totiž to, že ze dvou národů, Židů a pohanů, učinil jeden lid, když zvěstoval pokoj těm, kteří byli blízko, i těm, kteří byli daleko, a usmířil je v jednom těle skrze kříž (srov. Ef 2,14–17), se může přenést do velkolepější roviny andělů a lidí, kteří v Kristu tvoří jeden lid a spojují se v jediném těle. A toto může být oním skrytějším smyslem, který se může dát nevyzpytatelnému textu v listě Kolosanům 1,19–20: »Bůh totiž rozhodl, aby se v něm usídlila veškerá plnost dokonalosti, a že skrze něho usmíří se sebou všechno tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj.« (L'Église du Verbe Incarné. Desclée de Brouwer, 1969, t. III, str. 215–216. Saint-Augustin, 2004, vol. IV, str. 342–343)

Existuje ještě jiné hledisko, podle kterého je třeba připustit, že andělé tvoří integrální část Církve?

Uvažujeme-li v rámci řádu lásky a společenství svatých o neustálé službě an-

Kardinál Wuerl přirovnává sekularizaci k tsunami

dělu lidem v tom, aby mohli vstoupit do stavu milosti – nebo se v něm udržet –, připustíme-li neviditelný apoštolát, který přivádí lidi do péče jejich ochránců, a je-li pravdou, že andělé jsou skrytě zapojeni do všech úradků milosrdné Lásky ve světě, protože neustále bojují proti démonům zuřícím proti nastolení Božího království a spolu s námi se podílejí v témže rozletu a jedním hlasem – *una voce* – na bohopotě nové smlouvy, nebude možné nevidět v nich nejmilovanější bratry, kteří spolu s námi jsou sjednoceni v téže lásce a žijí týž hluboký život mystického Těla.

Ve které části Písma svatého jsou andělé uváděni v souvislosti s budováním Církve?

V prvním listu svatého Petra (1,10–12) se nachází tvrzení, že dílem spásy ohlašovaným proroky a založeným na trpícím a oslaveném Kristu je postupně uskutečňované budování Církve. Toto dílo Ducha Svatého je tak vznešené, že andělé touží do něho důkladněji nahlédnout. Duch Svatý rád krásil Kristovu Snoubenku svým vlastním světlem: vtiskuje do ní rys božské krásy, která přitahuje a udržuje rozjímání andělů. Na druhé straně oni vidí v Církvi dílo samotného Ducha, který ji oduševňuje. Dom Vonier činí tuto poznámku: „To, že ten, kdo naplňuje svým dechem nesmírný svět andělů, je také na-

Kardinál Donald William Wuerl z Washingtonu, předsedající biskupské synody na téma „Nová evangelizace“, která zasedala v říjnu v Římě, ve svém úvodním referátu mluvil o důvodech, které vedou k selhání v předávání víry v posledních 40 letech (Die Tagespost 11. 10. 2012). Nynější krize víry má „své kořeny ve zvratech v 70. a 80. letech 20. století, v desetiletích, ve kterých se očividně vyučovala nedostatečná nebo chybná katecheze“. Ona „hermeneutika nespojitosti (diskontinuity) pronikla do prostředí vyučujících a odrazila se také v mylné liturgické praxi“. „Je to, jako by se vliv sekularizace převalil jako tsu-

nami přes kulturní krajinu a spláchl s sebou důležitá znamení společnosti, jako je manželství, rodina, pojem společného dobra a objektivního »správně« a »špatně«.

Spoušť, kterou tato „tsunami“ v katolické církvi způsobila, je vidět na mnoha místech světa. Jmenovat lze např. snižující se účast na bohoslužbách a svátosti smíření, nedostatek kněží, klesající počet řeholních povolání, nezáměr o zprostředkování autentické víry a nauky mravů, ale spoušť je patrná také na mnoha církevních a sakrálních budovách, které čeká uzavření či odsvětvení.

IK-Nachrichten, prosinec 2012

ším Duchem, by nás mělo naplňovat nekonečnou radostí.“ (*L'Esprit et l'Épouse*)

Nespolupracovali andělé aktivně již ve Starém zákoně na přípravě onoho Božího lidu, který bude Církev?

Andělé, kteří byli přítomni ve všech údobích dějin spásy, se také aktivně podíleli na vzniku této „před-Církve“, kterou byl Izrael. Jakub viděl ve snu anděly vystupující a sestupující po žebříku, který spojoval nebe se zemí (srov. Gn 28,12). Vidí utábořenou armádu andělů a řekne: „To je tábor Boží.“ (Gn 32,2) Skrze službu andělů byl Mojžíšovi dán Zákon

(srov. Gal 3,19). Anděl orodoval za zajatý Jeruzalém (srov. Zach 1,12), poučoval Daniela (srov. Dan 9,22), provázel Tobiaše (srov. Tob 5,16–17), posiloval Eliáše (srov. 1 Král 19,5). Tak jsou andělé aktivními nástroji vytvářejícími budoucí Církev.

Svatý Augustin ve velkém vidění svatého města Jeruzaléma misí a shromažďuje spravedlivé všech časů pod žezlem jednoho a téhož Krále: „Naší hlavou je Kristus a tělem této hlavy jsme my všichni. Pouze my, nebo také ti, kteří nás předešli? – Všichni ti, kteří od počátku časů byli spravedliví, mají jako svou hlavu Krista. Věřili, že přijde ten, kterého my od doby jeho příchodu známe; skrze tuto víru byli uzdraveni jako my, takže je hlavou celého města Jeruzaléma shromažďujícího všechny věřící od počátku až do konce, včetně legií a armád andělů, aby tak bylo jen jediné město pod jediným Králem, jediná provincie pod jediným císařem.“ (*Enarr. in Ps. 31,4*)

Jaké místo zaujímají andělé v Církvi?

Nádherná je odpověď Bossuetova: „Všechny viditelné i neviditelné stvořené bytosti jsou něčím v Církvi. Všichni andělé jsou služebníky její spásy a skrze Církev se rekrutují noví členové do jejich legie zpuštěné dezercí Satana a jeho společníků. Ale při tomto rekrutování nejsme to my, kdo jsme přičlenění k andělům, avšak jsou to andělé, kteří se sjednocují s námi, a to kvůli Ježíšovi, naší společné hlavě, ale více naší než jejich.“ (Bossuet, *Čtvrtý dopis jedné slečně z Méti*)

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbáněk a P. Štěpán M. Filip OP

Iracionální protipapežská kampaň

Podle scénářů známých již z dřívějších se rozpoutala v některých sdělovacích prostředcích kampaň proti papežskému *Poselství ke Světovému dni míru* zveřejněnému 15. prosince 2012. Svatý otec v něm přítom pouze opakuje zásady, jež vyjadřuje stále a které nyní vzbudily „spontánní reakci“ v propotratových, feministických a homosexuálních aktivistických kruzích.

Papež Benedikt XVI. zdůrazňuje, že mír není žádný sen, žádná utopie; je možný. Jeho myšlenky vyjadřující souvislost mezi svobodou a mírem, jež přináší zachování lidských práv, jsou psány v přátelském duchu, a přesto vyvolávají emocionální nenávisť některých skupin. Proč?

On odhaluje přetvářku těch, kdo se zasazují o tzv. „lidská práva“ a propaga-

ji falešnou svobodu člověka za účelem prosazení své potratové politiky či „práva“ na „asistovanou sebevraždu“, která v sobě skrývá souhlas s vlastní sebevraždou, a je vzpourou proti Bohu.

Pranířuje prosazování „práv“ potlačujících přirozenou instituci manželství, spojení muže a ženy, jednání těch, kdo ji chtějí „zrovnoprávnit“ či nahradit jinými radikálními formami intimního soužití, které manželství škodí a přispívají k jeho destabilizaci. Současně zatemňují pravou roli soužití muže a ženy.

Pro uchování pravého pokoje je potřeba zasazovat se o odmítnutí těchto zásad, protože falšují pravdu o člověku a těžce škodí spravedlnosti a míru.

Podle zahraničních agentur

Litanie za rozšíření svaté katolické Církve, za vykořenění bludů, za pokoj a svornost mezi vládami světa

Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

*Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.*

Bože, náš nebeský Otče,
Bože Synu, Vykupiteli světa,
Bože Duchu Svátý,
Bože v Trojici jediný,

smiluj se nad námi.

Bože, pravdo věčná,
Bože, moudrosti nekonečná,
Bože, jenž jsi nás ke svému obrazu stvořil,
Bože, jenž jsi naše prarodiče v ráji poučoval,
Bože, jenž jsi jim dal zaslíbení Mesiáše,
Bože, jenž jsi zaslíbení dané praotcům obnovoval,
Bože, jenž jsi svou vůli ústy proroků zvěstoval,

smiluj se nad námi.

Bože, jenž jsi zaslíbeného Mesiáše
v plnosti času na svět poslal,
Bože, jenž jsi nám svým jednorozeným Synem
věčnou pravdu zvěstoval,
Bože, jenž jsi pravdu svého zjevení v Církvi zachoval,
Bože, jenž Církev a její viditelnou hlavu
před bludy chráníš,
Bože, jenž dáváš všemu tvorstvu kázat svěřenou pravdu,
Bože, jenž světlem katolické víry
zapuzuješ temnosti bludů,
Bože, jenž učením katolické víry obnovuješ
tvářnost světa,
Bože, jenž učením katolické víry
zušlechťuješ lidské mravy,
Bože, jenž učením katolické víry vedeš lid ke spasení,
Bože, jemuž se nelze bez víry líbit,
Bože, jenž slibuješ pravověrným věčný život,

Milostiv nám buď, odpusť nám, Pane.
Milostiv nám buď, vyslyš nás, Pane.

Ode všeho zlého
Od každého hříchu
Od lehkovážnosti vůči naší spáse
Od lhostejnosti ve víře
Od vlažnosti ve Tvé službě
Od pýchy a hrdosti
Od zaslepenosti rozumu
Od porušenosti svědomí
Od zatvrzelosti srdce
Od odpírání Tvé milosti
Od rouhání a nevěry
Od nekajícího života
Od věčné smrti

vysvobod' nás, Pane.

My hříšníci *prosíme Tě, vyslyš nás.*

Abys zachoval biskupy ve spojení se Svatým otcem,
Abys posiloval všechny kněze v pravé víře,
Abys dal vládám světa svůj pokoj a svornost,
Abys posiloval vlády světa
ve spravedlivém postoji vůči své Církvi,
Abys shromáždil všechny křesťany ve své Církvi,
Abys osvětlil pochybující ve víře,
Abys obrátil všechny nepřátele Církve,
Abychom stále více poznávali pravdy víry,
Abychom žili podle víry,
Abychom se stali účastnými na věčné spáse,

Beránku Boží, který snímáš
hříchy světa, *smiluj se nad námi. (3x)*

Kriste, uslyš nás. *Kriste, uslyš nás.*
Kriste, vyslyš nás. *Kriste, vyslyš nás.*
Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*
Kriste, smiluj se. *Kriste, smiluj se.*
Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Otče náš ...

Modleme se:

Božský Spasiteli, jenž jsi založil svou Církev na skále a dal jí zaslíbení, že se rozšíří po celé zemi a potrvá až do skonání světa, opatruj toto své vezdejší království a dej, aby všechny národy přišly k poznání Tvé pravdy a přiblížila se doba, kdy bude jeden ovčín a jeden pastýř.

Nedej, aby se na poli Církve, do kterého jsi zasel a svými náměstky stále zaséváš semeno pravdy, vzrástal koutek bludů. Sřez, Dobrý pastýři, nás, své věřící, abychom se varovali svůdců, kteří přicházejí jako vlci v beránčím rouše. Zapal světlo pravé víry všem, kdo dosud dlí v temnotě nevěry a hynou v kalu nevěsty. Přiveď je k poznání, aby s Tvými věrnými Tobě v Duchu a v pravdě sloužili a dosáhli věčné spáse.

Božský Pane, při jehož narození andělé zvěstovali pokoj lidem dobré vůle, osvět svou milostí srdce vlád světa, aby žily navzájem v pokoji a svornosti, zachovaly blahý mír a chránily Církev přede vším útiskem a násilím. Ozbroj je duchem křesťanské moudrosti, aby měly na zřeteli dobro svých občanů, hájily jejich práva a zamezovaly bezpráví a nespravedlnosti. Ochraň nás stát před hrůzami války a vzpoury a oživ mezi námi ducha křesťanské lásky a svornosti, ducha zákonnosti, abychom se těšili z obecného blaha a pokoje a své povinnosti řádně a svědomitě konali, abychom jednou mohli přijít do věčné blaženosti, kde s Bohem Otcem v jednotě se Svatým Duchem žiješ a králuješ na věky věků. Amen.

Z knihy Litanie. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2010

Pokoj se rodí rozjímáním Boží tváře v Ježíši Kristu

Homilie Benedikta XVI. při mši svaté ze slavnosti Matky Boží na Nový rok 2013 v bazilice sv. Petra

Drazi bratři a sestry! „Bože, buď milostiv a žehnej nám, ukaž nám svou jasnou tvář“ – recitovali jsme slova Žalmu 66 po vyslechnutí prvního čtení, které podává starozákonní kněžské požehnání lidu smlouvy. Je obzvláště významné, že na počátku nového roku osvěcuje Bůh svůj lid, tedy nás, svým svatým Jménem, které se třikrát objevuje ve slavnostní formulí biblického požehnání. A neméně příznačné je, že Boží Slovo, které „se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ jako „pravé světlo, které osvěcuje každého člověka“ (Jan 1,9.14), dostává osm dní po svém narození jméno Ježíš, jak uvádí dnešní evangelium (srov. Lk 2,21).

V tomto jménu jsme se zde shromáždili. Srdečně zdravím všechny přítomné. (...)

Třebaže svět je bohužel poznamenán „ohnisky napětí a kontrasty působenými rostoucí nerovností mezi bohatými a chudými, převažující egoistickou a individualistickou mentalitou, která se mimo jiné projevuje nezřízeným finančním kapitalismem a různými formami terorismu a mezinárodní kriminality,“ (*Poselství ke Světovému dni míru 2013*, č. 1) jsem přesvědčen, že „mnohé mírové iniciativy ve světě dosvědčují vrozené povolání lidstva k míru. Každý člověk touží po míru. Tato touha jako jeho základní aspirace určitým způsobem splývá s přáním naplněného, šťastného a plně realizovaného lidského života. ... Člověk je stvořen pro mír, který je Božím darem. To vše mi vniklo myšlenku, abych se pro toto poselství inspiroval slovy Ježíše Krista: »Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.« (Mt 5,9)“ Toto blahoslavenství říká, že „mír je mesiánským darem i lidským dílem zároveň... Je to mír s Bohem skrze život podle Jeho vůle. Je to vnitřní mír se sebou a vnější mír s bližním i s celým stvořením“ (tamtéž 2 a 3). Ano, mír je dobrem povýtce. Je třeba prosit Boha o něj jako o dar a zároveň jej všemi silami vytvářet.

Můžeme se ptát: co je základem, původem a kořenem tohoto míru? Jak můžeme pocítit pokoj v sobě, navzdory problémům, temnotám a úzkostem? Odpověď nám dávají čtení z dnešní liturgie. Biblické texty, zejména ten z Lukášova evangelia, který jsme právě vyslechli, nás vybízí, abychom

rozjímali o vnitřním pokoji Ježíšovy Matky, Panny Marie. Ji potkaly v těch dnech, „kdy porodila svého prvorozeného syna“ (Lk 2,7), mnohé nevidané události. Nejenom narození Syna, ale ještě před tím namáhavá cesta z Nazareta do Betléma, potíže s nalezením příbytku a hledání útočiště během noci, potom zpěv andělů, nečekaná návštěva pastýřů. Marii však nic nevyvede z míry. Neznepokojí se, ani se nezalekne událostí, které ji přesahují; jednoduše mlčky rozjímá o všem, co se děje, uchovává to v paměti a v srdci, nerušeně a klidně uvažuje. Toto je vnitřní pokoj, který bychom chtěli mít uprostřed někdy bouřlivých a zmatečných dějinných událostí, jejichž smysl často nechápeme a které nás děsí.

Evangelní úryvek končí zmínkou o Ježíšově obrízce. Podle mojžišského předpisu mělo dítě po osmi dnech od narození přijmout obrízku a zároveň dostat jméno. Bůh sám prostřednictvím svého posla řekl Marii i Josefovi, že se Dítě má jmenovat „Ježíš“ (srov. Mt 1,21; Lk 1,31), a tak se také stalo. Toto jméno, které Bůh stanovil ještě předtím, než bylo Dítě počato, je mu nyní ve chvíli obrízky oficiálně dáno. Navždy to také označuje Mariinu identitu. Ona je „Ježíšovou matkou“, to znamená matkou Spasitele, Krista, Pána. Ježíš není člověk jako každý jiný, ale je Slovem Božím, jednou z božských Osob, Synem Božím, a proto byl Marii dán titul *Theotokos*, tedy Matka Boží.

První čtení nám připomíná, že pokoj je darem Božím a pojí se k jasů Boží tváře, podle textu z knihy *Numeri*, která podává požehnání užívané kněžími lidu Izraele při liturgických shromážděních. Požehnání, které třikrát opakuje svaté, nevysslovitelné jméno Boží, a pokaždé je spojuje s dvěma slovesy označujícími určité konání ve prospěch člověka: „Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukaže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!“ (Nm 6,24–26) Pokoj je tedy vrcholem těchto šesti úkonů, které Bůh koná pro nás, když nám ukazuje svou jasnou tvář.

Rozjímání Boží tváře je v Písmu svatém vrcholná blaženost: „Oblažils ho radostí před svou tváří,“ říká Žalmista (Ž 21,7). Rozjímáním Boží tváře se rodí radost, bez-

pečí a pokoj. Co však konkrétně znamená, rozjímání Pánovu tvář v pojetí Nového zákona? Znamená to poznat ji bezprostředně, nakolik je to možné v tomto životě, skrze Ježíše Krista, ve kterém se zjevila. Těšit se z jasu Boží tváře znamená proniknout do tajemství jeho Jména, které nám zjevil Ježíš, porozumět něčemu z Jeho niterného života a z Jeho vůle, abychom mohli žít podle Jeho dobrotivého plánu s lidstvem. Vyjadřuje to apoštol Pavel ve druhém čtení, vzatém z listu Galaťanům (4,4–7), kde mluví o Duchu, jenž v našich srdcích volá: »Abba, Otče!« Toto zvolání pramení v rozjímání pravé Boží tváře, ze zjeveného tajemství Jeho Jména. Ježíš praví: „Zjevil jsem tvé jméno lidem.“ (Jan 17,6) Boží Syn, který se stal tělem, nám dal poznat Otce, dal nám ve své viditelné lidské tváři vnímat neviditelnou tvář Otcovu; skrze dar Ducha Svatého, poslaného do našich srdcí nám dal poznat, že v Něm jsme Božími syny také my, jak praví svatý Pavel v úryvku, který jsme slyšeli: „A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: »Abba, Otče!«“ (Gal 4,6)

Ano, drazi bratři, základem našeho pokoje je jistota, že v Ježíši Kristu rozjímáme jas tváře Boha Otce a že jsme syny v Synu, a dostává se nám tak na naši životní cestě téhož bezpečí, které zakouší dítě v náručí dobrého a všemohoucího Otce. Jas Pánovy tváře nás obdaňuje pokojem a je projevem jeho otcovství. Pán k nám obrací svoji tvář, projevuje se jako Otec a dává nám pokoj. Tady je počátek onoho hlubokého pokoje – „Božího pokoje“, který se neoddělitelně pojí s vírou a milostí, jak píše svatý Pavel římským křesťanům (srov. Řím 5,2). Nic nemůže odejmout věřícím tento pokoj, ani soužení a utrpení života. Utrpení, zkoušky a temnoty totiž neumenšují, ale zvětšují naši naději, která neklame, protože „Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán“ (Řím 5,5).

Panna Maria, kterou dnes ctíme titulem Matky Boží, kéž nám pomůže rozjímání tváře Ježíše, Knížete pokoje. Kéž je nám oporou, provází nás v tomto novém roce a vymůže nám a celému světu dar pokoje. Amen.

Přeložil Milan Glaser SJ
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

aby obětoval syna, kterého mu právě daroval. Na hoře mu anděl přikazuje: „Ne-vztahuj svou ruku na chlapce a nic mu ne-dělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, své jediné dítě.“ (Gn 22,12) Naprostá Abrahamova důvěra v Boha věrného příslibům nepřestává ani tehdy, je-li jeho slovo tajemné, obtížné a je takřka nemožné je přijmout. Tak je tomu také u Marie. Její víra prožívá radost ze Zvěstování. Ale prochází temnotou ukřižování Syna, aby došla až ke světlu Zmrtvýchvstání.

Není tomu jinak ani na cestách víry každého z nás. Potkáváme světlé momen-ty, ale narážíme také na úseky, kde Bůh jakoby chyběl, jeho mlčení tíží naše srdce a jeho vůle neodpovídá té naší, tomu, co bychom chtěli. Ale čím více se otevíráme Bohu, přijímáme dar víry a klademe svoji důvěru zcela v Něho – jako Abraham a ja-ko Maria, tím více nás svoji přítomností Bůh uschopňuje žít každou životní situa-ci v pokoji a v jistotě jeho věrnosti a jeho lásky. Znamená to však vyjít ze sebe sa-motných a ze svých plánů, aby bylo Bo-ží Slovo svítilnou, která řídí naše myšlen-ky a skutky.

Chtěl bych se ještě pozastavit u jedno-ho aspektu, který vyplývá z podání Ježíšo-va dětství, zachyceného svatým Lukášem.

Maria a Josef přinášejí syna do jeruzalém-ského chrámu, aby jej představili a zasvětili Pánu, jak ukládá Mojžíšův zákon: „Všech-no prvorozené mužského rodu ať je zasvě-ceno Pánu.“ (Lk 2,22-24) Toto gesto Svaté rodiny nabývá ještě hlubšího smyslu, čte-me-li je ve světle evangelní epizody s dva-náctiletým Ježíšem, který je po třídenním hledání nalezen v chrámu, jak diskutuje se zákoníky. Na ustaraná slova Josefa a Ma-rie: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali!“ odpoví-dá Ježíš tajemně: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ (Lk 2,48-49), to zname-ná ve vlastnictví Otce, v domě Otcově ja-kožto Syn. Maria musí obnovit hlubokou víru, s níž přitakala Zvěstování; musí při-pustit, že přednost má pravý a vlastní Je-žíšův Otec; musí umět ponechat svobodu Synovi, kterého porodila, aby plnil svoje poslání. A toto Mariino přitakání Boží vů-li v poslušnosti víry se opakuje během ce-lého jejího života až do té nejtěžší chví-le, pod Křížem.

V souvislosti s tím vším si můžeme polo-žit otázku: jak mohla Maria žít na této pou-ti vedle svého Syna v tak pevné víře i v tem-notách, aniž by ztratila plnou důvěru v Boží jednání? Maria zaujímá vůči tomu, co ji v životě potkává, zásadní postoj. Při Zvěs-

tování se ulekla, když slyšela andělova slo-va. To je bázeň, kterou zakouší člověk, do-tkne-li se jej blízkost Boží, ale není to postoj toho, kdo má strach z toho, co může Bůh žádat. Maria uvažuje a ptá se, co znamená ten pozdrav. (srov. Lk 1,29) V evangeliu je k označení tohoto uvažování použit řecký výraz „*dielogizeto*“, který odkazuje ke koře-ni slova dialog. Znamená, že Maria nava-zuje vnitřní dialog se Slovem Božím, které jí bylo zvěstováno, nepřemýšlí o něm po-vrchně, ale pozastavuje se, nechává jej pro-niknout do svoji mysli a svého srdce, aby porozuměla tomu, co od ní Pán chce, tedy smyslu Zvěstování. Další náznak Mariina vnitřního postoje k Božímu jednání nachá-zíme opět v evangeliu svatého Lukáše ve chvíli Ježíšova narození po klanění pastý-řů. Práví se, že Maria „všechno uchováva-la v srdci a rozvažovala o tom“ (Lk 2,19), řecky „*symballon*“, což bychom mohli pře-ložit jako „držela pohromadě“, „ukládala společně“ ve svém srdci všechny události, které se jí staly; kladla každou jednotlivost, každé slovo, každou skutečnost do celku, konfrontovala a sřežila, poněvadž uzná-vala, že všechno plyne z Boží vůle. Maria se nepozastavuje u prvního letmého po-rozumění tomu, co se v jejím životě děje, nýbrž se umí dívat do hloubky, nechává se dotazovat událostmi, zpracovává je, rozli-šuje a dostává se jí porozumění, které mů-že zaručit pouze víra. Tato hluboká poko-ra Mariiny poslušné víry přijímá i to, čemu v Božím jednání nerozumí, a nechává na Bohu, aby jí otevřel mysl a srdce. „Blaho-slavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána,“ (Lk 1,45), zvolá příbuzná Alžběta. Právě pro její víru ji bu-dou blahoslavít všechna pokolení.

Drazi přátelé, slavnost Narození Pá-ně, kterou budeme zanedlouho slavit, nás vybízí, abychom žili touto pokorou a po-slušností víry. Sláva Boží se neprojevuje triumfem a mocí nějakého krále, nezá-ří v proslulém městě, přepychovém palá-ci, ale přebývá v lůně panny a zjevuje se v chudém dítěti. Všemohoucnost Boha působí i v našem životě často mlčenlivou silou pravdy a lásky. Víra nám tedy říká, že bezbranná moc onoho Dítěte nakonec přemůže hřmot mocností tohoto světa.

*Přeložil Milan Glaser SJ
Česká sekce Vatikánského rozhlasu*

Plodnost v ČR klesá

Ústav zdravotnických informací a sta-tistiky ČR informuje, že úhrnná plodnost žen se v České republice snížila. V roce 2011 připadlo na jednu ženu během je-jího reprodukčního období 1,43 dítěte, zatímco v předchozích třech letech to bylo 1,49.

Ukazatel úhrnné plodnosti udává, ja-ký průměrný počet živě narozených dě-tí by připadl na jednu ženu během její-ho reprodukčního období (15–49 let) za předpokladu, že by specifické plodnosti (počet živě narozených dětí ženám v da-ném věku na tisíc žen v této věkové skupi-ně) podle věku zůstaly trvale na nezmě-něné úrovni daného kalendářního roku.

V roce 2011 se v České republice na-rodilo 108 673 dětí, což je o 8 480 méně

než v roce 2010 a o 9 675 méně než v ro-ce 2009. Průměrný věk rodiček stoupá. Stoupá také počet žen, které podstoupily umělé oplodnění. Tím také narůstá po-čet vícečetných těhotenství.

Nejvíce dětí se narodilo ženám ve věku 30 až 34 let. Také plodnost žen ve věko-vých skupinách od 35 let se mírně zvyšuje. Až do roku 1997 byla skupinou s nejvyš-ší plodností věková skupina žen ve věku 20 až 24 let. Právě u této věkové skupiny došlo k nejprudšímu poklesu plodnosti, který pokračuje i v současné době.

Od roku 2008 se rodí stále méně dě-tí vdaným ženám. V roce 2011 byl podíl dětí narozených mimo manželství více než 41%, což je 45 600 tisíc dětí.

www.prolife.cz

Na slovíčko

„**Těšte, těšte můj národ – praví vás Bůh,**“ zaznívá ve čtení neděle, když slavíme Křest Páně. Volání po útěše, Utěšiteli, Duchu Svatém je právě o tomto svátku důležité. V této iniciační svátosti k nám přichází Duch Svatý, pravý zdroj útěchy. A všechny tři největší svátky katolického církevního roku – Velikonoce, Letnice a Vánoce – byly od pradávna již tradičně příležitostí pro slavnostní křest dospělých i dětí.

Příprava, která jim předcházela, byla pro čekatele křtu postním očistným obdobím kajícího, v němž se jejich duše očišťovaly modlitbami za osvobození, uzdravení, a mysl vzdělávala vyučováním základům víry při katechezi. Toto přípravné období vyvrcholilo o vigílii či v den slavnosti těchto svátků přijetím křtu. V něm se každý z nás pokřtěných odřekl (v případě křtu dětí ještě neschopných rozpoznávání dobrého a zlého to zprostředkovali rodiče a kmotři) ducha zla, všeho, co působí a čím se pyšní, a vyznal víru v Boha Otce, v jeho Syna Ježíše Krista a v Ducha Svatého, jenž plně působí v katolické církvi. Přijali jsme tak spolu s našimi rodiči a kmotry i církevním společenstvím ve farnosti závazek, že budeme žít z víry, ve víře se vzdělávat a že budeme šířit víru v Ježíšovo slavné zmrtvýchvstání, poznání o Něm, který je světlem tohoto světa.

Jak tomuto závazku dostat, jak jej uchovat a rozvíjet? Jak nést dále křest v sobě, jak být věrným, věřícím katolickým křesťanem, jak v sobě nést dar vzkříšení, věčného života?

Je třeba žít ve stálém spojení s Ježíšem zmrtvýchvstalým. Nejen po dobře vykonané svaté zpovědi a po přijetí svatého přijímání s vírou v přítomnost Ježíše v Nejsvětější svátosti, s vírou, která vede ke spáse, ale je třeba také žít s Ježíšem v síle této milosti všechny všední okamžiky. Jak?

Již od prvních časů slavilo společenství Církve jeho památku, jak nám to On sám uložil: v den, kdy vstal z mrtvých, o nedělním jitru, nekrvavým zpřítomněním jeho kalvárské oběti. Posvátný den oslavy Boha se tak přesunul z židovského sabatu, jenž teprve očekával příchod Krista, na neděli, kdy již jeho příchod

v Eucharistii slavíme. Jeho přítomnost v daru vlastního Těla a Krve prožíváme, učíme se žít ve spojení s Ním.

Počátek a rozvoj svátostného života skrze spásnou Pánovu oběť vyjadřuje svatý Pavel: „**(Bůh) ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem Svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho Spasitele Ježíše Krista, abychom – ospravedlnění jeho milostí – dostali jako dědictví vytoužený věčný život.**“

Křesťané se od seslání Ducha Svatého o Letnicích na tuto nedělní slavnost připravovali. Zpočátku často putovali na místa Ježíšova pozemského působení, scházeli se k modlitbám a vzájemným svědectvím víry při domácích shromážděních přede mši svatou v podvečerních a nočních vigíliích; v době, kdy ještě neděle nebyla státem uznaným dnem pracovního klidu, dávali svůj čas Trojedinému Bohu, před dočasnými pozemskými hodnotami dávali přednost věčnému životu, který ve svátostech začíná na této zemi.

To bylo silné svědectví víry, které přivádělo k zamyšlení ty, kdo ten den pracovali, či jej věnovali povrchním radovánkám. Křesťané pohanskému světu i takto ukazovali směr: posílení svátostmi, po mši svaté svým jednáním dosvědčovali, že právě dar věčného života, svoje niterné spojení s Ježíšem zmrtvýchvsta-

lým vnášejí do vztahů k bližním, do práce, do chvil oddechu v kráse stvořeného světa, odpočinku v přírodě. Čerpající ze svátosti sílu pro život duše, budovali nové základy lidských vztahů, vytvářeli zušlechťující formy křesťanské kultury.

Odměna za tento postoj je opačná k té, již bychom získali, kdybychom „svou“ neděli prožili v nešťastné samotě stranou od Boha a bližních, či kdybychom zaměnili úsilí o spásu duše za „pracovní úspěchy“ anebo věnovali čas tčkání v nákupních centrech, shánění pozemských věcí v den, kdy máme zdarma, bez peněz získat poklad věčného života.

Současné odkřesťanštění, jak je podporují systémy Evropské unie, zredukování životního ideálu na efektní materialistickou zahlcenost, na extrémní zážitkovost – to vše skrývá až zoufalé volání duší topících se v prázdnotě, volání po obnově skrze křesťanskou neděli, volání po obnově harmonie a řádu mezi modlitbou, prací a odpočinkem.

Svátek Křtu Páně se tak stává výzvou k osobnímu úsilí při obnově těch vzácných hodnot, jež nám nabízí posvátný čas křesťanský prožitého dne vzkříšení Ježíše Krista. Přijměme s vděčností dar Boží dobroty, „**kteřá přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života a světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a Spasitele Krista Ježíše.**“

P. Oldřich

Poselství Královny míru pro Jakova

„**Drahé děti! Darujte mi svůj život a úplně se mi svěřte, abych vám mohla pomoci chápat mou mateřskou lásku i lásku mého Syna. Děti moje, nezměrně vás miluji a dnes, v den narození mého Syna, si zvláštním způsobem přeji přijmout každého z vás do svého Srdce a darovat váš život mému Synu. Děti moje, Ježíš vás miluje a dává vám milost žít v jeho milosrdenství, ale mnoho vašich srdcí je schváceno hříchem a vy žijete ve tmě. Proto, moje drahé děti, nečekejte, řekněte NE hříchu a predejte své srdce mému Synu, neboť jen tak můžete žít Boží milosrdenství a s Ježíšem ve svém srdci se dát na cestu spásy.**“

Poselství svěřené Jakovovi 25. prosince 2012

(Poslední denní zjevení Panny Marie měl Jakov 12. září 1998. Od té doby se mu Panna Maria zjevuje jednou do roka, a to 25. prosince.)

Mežggorje 25. prosince 2012: Gospa přišla s Ježíškem v náručí a nedala poselství. Ale Ježíšek promluvil a řekl: „**JÁ JSEM VÁŠ MÍR. ŽIJTE MÁ PŘÍKÁZÁNÍ.**“ Gospa a Ježíšek nás společně požehnali znamením kříže.

Pondělí 14. 1. 2013: 6:05 Octava dies (702. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **7:15** Putování modrou planetou: Čína **7:55** Přejeme si... **8:10** Post Scriptum s P. Petrem Kunikem **8:30** Jak potkávat svět **10:00** Nedělní čtení: Svátek Křtu Páně **10:30** Odteraz po tvojom **10:40** Hudební magazín Mezi pražci **11:20** Telom i dušou **11:30** NOEkreace (165. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert smyčcového orchestru ZUŠ a dětského pěveckého sboru MIBIDIZO [P] **12:55** Perličky zdraví a odpočinku **13:45** Octava dies (702. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:15** Nábožné združení svätého Jozefa **14:40** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) **15:05** Noční univerzita: Bůh nás volá jménem: stvoření, milost a spása (2. část) – P. ThLic. Roman Czudek **16:00** Bol som mimo **17:00** NOEparáda (199. díl) [L] **17:40** Salesiánský magazín [P] **18:00** Sestry v akci **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **18:40** Jak se stavi betlém? **19:10** Chiapas: Nářek lidu **19:40** Přejeme si... **20:00** Den na koncilu: událost, která změnila církev **21:00** Na koberečku [P] **21:10** Neřež v COOLTOURu 2011 [P] **21:30** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **21:45** Doc. Pavel Nováček, CSc. – Budoucnost už není, co bývala **22:55** Octava dies (702. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Noemova pošta: Leden **1:00** Poslech Radia Proglas.

Úterý 15. 1. 2013: 6:05 Salesiánský magazín **6:20** Má vlast 2012: Dub nad Moravou **7:55** Klapka s... (52. díl): Pavlem Nenkovským **8:55** Poselství svätých: Ignác z Loyoly **9:05** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová **10:00** Octava dies (702. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Doc. Pavel Nováček, CSc. – Budoucnost už není, co bývala **11:40** Sedmihlásky **11:45** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (38. díl): Dechovka **12:35** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **13:25** Ruslan **13:45** Putování modrou planetou: Čína **14:25** Noemova pošta: Leden **16:00** Přejeme si... **16:15** Otevřeno u pana Josefa Cukra **16:25** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (67. díl) **17:45** Zkouška víry [P] **18:00** Noeland (33. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (7. díl): O osklivé Pepině I. **18:40** Hermie – obyčejná housenka **19:20** NOEkreace (165. díl) **19:30** Odteraz po tvojom **19:40** Zpravodajské Noeviny (454. díl): 15. 1. 2013 [P] **20:00** Bol som mimo [L] **21:00** Mlčení, modlitba, pokání: Arcibiskup Josef Matocha **22:00** Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky [P] **22:30** Zpravodajské Noeviny (454. díl): 15. 1. 2013 **22:50** Post Scriptum s P. Petrem Kunikem **23:10** Přejeme si... **23:30** Outdoor Films s Miloslavem Doležalem (11. díl) **1:00** Poslech Radia Proglas.

Středa 16. 1. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (454. díl): 15. 1. 2013 **6:20** Jak potkávat svět **7:40** NOEkreace (165. díl) **7:50** Noční univerzita: Bůh nás volá jménem: stvoření, milost a spása (2. část) – P. ThLic. Roman Czudek **8:40** Neřež v COOLTOURu 2011 **9:00** Kousek nebe **9:25** Bol som mimo **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **11:30** Mariánské korunovace v dějinách **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Den na koncilu: událost, která změnila církev **13:05** Chiapas: Nářek lidu **13:40** Post Scriptum s P. Petrem Kunikem **14:00** Hlubinami vesmíru **14:50** Na koberečku **15:00** Poselství svätých: Ignác z Loyoly **15:10** Kouzlo strun **15:25** Salesiánský ma-

gazín **15:40** Zpravodajské Noeviny (454. díl): 15. 1. 2013 **16:00** NOEparáda (199. díl) **16:45** Don Bosco v Angole [P] **17:00** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **18:00** Pěšák Boží **18:45** Svatohostýnská hubertská pouť **18:55** Sedmihlásky **19:00** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech [P] **19:05** Světově známé výšivky z Cifera **19:20** Terra Santa News: 16. 1. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec **20:20** P. Jan Linhart – Proč Bůh mlčí? [P] **21:20** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) **21:45** Dědictví **22:15** NOEkreace (165. díl) **22:25** Octava dies (702. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:55** Generální audience papeže Benedikta XVI. **23:30** Má vlast 2012: Dub nad Moravou **1:00** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 17. 1. 2013: 6:05 Chiapas: Nářek lidu **6:35** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec **6:55** Ars Vaticana (2. díl) **7:05** Platinové písničky (38. díl): Dechovka **7:35** Kulatý stůl: Nenarozený život **9:05** Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky **9:35** Přejeme si... **9:50** Odteraz po tvojom **10:05** Noemova pošta: Leden **11:35** Libanonská mise **11:45** Sedmihlásky **11:50** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast 2012: Dub nad Moravou **13:40** Terra Santa News: 16. 1. 2013 **14:00** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **15:00** Noeland (33. díl) **15:25** Zpravodajské Noeviny (454. díl): 15. 1. 2013 **15:40** NOEkreace (165. díl) **16:00** Podobensví (1. díl): O rozseváči **16:30** Dana & Přátel (1. díl) **17:05** Putování modrou planetou: Čína **17:50** Hermie – obyčejná housenka **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **18:40** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová **19:30** Charita sv. Anežky Otrokovice (3. díl): Charitní pečovatelská služba Otrokovice **19:40** Zpravodajské Noeviny (455. díl): 17. 1. 2013 [P] **20:00** Cvrlikáni: Petr Linhart [P] **21:10** Putování po evropských kláštěrech: Poustevník André Louf, Provence, Francie **21:40** Post Scriptum s Mons. Mgr. Jiřím Mikuláškem [P] **22:05** Zpravodajské Noeviny (455. díl): 17. 1. 2013 **22:20** Přejeme si... **22:35** Octava dies (702. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:05** NOEparáda (199. díl) **23:50** Poselství svätých: Ignác z Loyoly **0:05** Zpravodajské Noeviny (455. díl): 17. 1. 2013 **0:20** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **1:10** Poslech Radia Proglas.

Pátek 18. 1. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (455. díl): 17. 1. 2013 **6:20** NOEkreace (165. díl) **6:30** NOEparáda (199. díl) **7:10** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) **7:35** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **8:25** Baroko na cestách Jiřího Sehnala **8:45** Salesiánský magazín **9:00** P. Jan Linhart – Proč Bůh mlčí? **10:00** Na koberečku **10:10** Den na koncilu: událost, která změnila církev **11:15** Folkové chvojení 2011: Festival člověčí muziky **11:40** Sedmihlásky **11:45** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Řezbáři bez hranic **13:05** Ars Vaticana (2. díl) **13:15** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec **13:40** Koncert smyčcového orchestru ZUŠ a dětského pěveckého sboru MIBIDIZO **14:35** Svět ze hřbetu koně **15:05** Chiapas: Nářek lidu **15:35** Neřež v COOLTOURu 2011 **16:00** Zpravodajské Noeviny (455. díl): 17.01.2013 **16:15** Splněný sen **16:25** Sandra **16:35** Terra Santa News: 16. 1. 2013 **16:55** Bol som mimo **18:00** Kousek nebe **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **18:40** Putování po evropských kláštěrech: Poustevník André Louf, Provence, Francie **19:10** Transport **19:45** Drslavice

20:00 Kulatý stůl: Biskup Hlouch, mučedník [L] **21:45** Na koberečku **22:00** Nedělní čtení: 2. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová **23:40** Podobensví (1. díl): O rozseváči **0:10** Dana & Přátel (1. díl) **0:40** Putování modrou planetou: Čína **1:20** Poslech Radia Proglas.

Sobota 19. 1. 2013: 6:05 Drslavice **6:15** Post Scriptum s Mons. Mgr. Jiřím Mikuláškem **6:35** Podobensví (1. díl): O rozseváči **7:05** Dana & Přátel (1. díl) **7:35** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec **8:00** Noeland (33. díl) **8:25** Sedmihlásky **8:30** Hermie – obyčejná housenka **9:10** NOEparáda (199. díl) **9:50** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **10:40** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (18. díl): Sobotní ranní modlitba, katecheze Mons. Pavel Posád, svědectví [P] **11:40** Don Bosco v Angole **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny (455. díl): 17. 1. 2013 **12:25** Nedělní čtení: 2. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky **13:45** Cvrlikáni: Petr Linhart **14:55** NOEkreace (165. díl) **15:05** Zachraňte zašlé orchestry **15:25** Platinové písničky (38. díl): Dechovka **16:00** Terra Santa News: 16. 1. 2013 **16:20** Drslavice **16:30** Pro vita mundi (14. díl): JUDr. Bohumír Jakubjak **17:15** Guatemala **17:35** Odteraz po tvojom **17:45** Libanonská mise **18:00** CHKO Moravský kras – Povodí Punkvy (4. díl) [P] **18:25** Sedmihlásky **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **18:45** Poselství svätých: Ignác z Loyoly **18:55** Bol som mimo **20:00** Kde končí Evropa: Balkán I. [P] **20:55** 69783 **21:20** Putování modrou planetou: Egypt **22:05** Žijeme mezi vámi [P] **22:20** O Mariánskej púti v Levoči **22:50** Zkouška víry **23:05** Charita sv. Anežky Otrokovice (3. díl): Charitní pečovatelská služba Otrokovice **23:10** Noční univerzita: Bůh nás volá jménem: stvoření, milost a spása (2. část) – P. ThLic. Roman Czudek **0:05** Koncert smyčcového orchestru ZUŠ a dětského pěveckého sboru MIBIDIZO **0:55** Poslech Radia Proglas.

Neděle 20. 1. 2013: 6:15 Ars Vaticana (2. díl) **6:25** Kousek nebe **6:50** Neřež v COOLTOURu 2011 **7:10** Hlubinami vesmíru **7:55** Mezinárodní dětská výtvarná výstava Lidice 2010 **8:15** Cvrlikáni: Petr Linhart **9:25** Kultura života – Bioetika: Původ bioetiky **10:00** Mauricius – nová hranice **10:30** Mše svätá z kostela sv. Václava s farností Domaslavice [L] **11:35** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Platinové písničky (39. díl): Dechovka **13:45** Kde končí Evropa: Balkán I. **14:40** Charita sv. Anežky Otrokovice (3. díl): Charitní pečovatelská služba Otrokovice **14:45** P. Jan Linhart – Proč Bůh mlčí? **15:45** Poselství svätých: Johanka z Arku **16:00** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec **16:20** NOEkreace (166. díl) [P] **16:30** Hermie a lhářka Flo **16:55** Sedmihlásky: Kukačky **17:00** Noeland (33. díl) **17:25** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **18:15** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (18. díl): Sobotní ranní modlitba, katecheze Mons. Pavel Posád, svědectví **19:15** Přejeme si... [P] **19:30** Octava dies (703. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:05** Cena Celestýna Opitze [P] **21:25** Zalepit duši **21:50** Bol som mimo **22:50** Splněný sen **23:00** Nedělní čtení: 2. neděle v mezidobí **23:30** Ars Vaticana (2. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Zkouška víry **1:10** Poslech Radia Proglas.

FATYM Vranov nad Dyjí a FATYM Přímětice srdečně zvou **na faru do Prosiměřic na duchovní obnovu exercičního typu: PROSIMĚŘICE 2013.**

Motto: S Cyrilem a Metodem obnovujeme naši zem.

TERMÍNY: 31. 1. – 3. 2. pro sodálky a vedoucí Marianek – vede P. Marek Dunda. Téma: Radost věřit.

7. – 10. 2. pro ženy – vede jáhen Ladislav Kinc. Téma: Dědictví otců – víra, náš poklad.

14. – 17. 2. pro muže – vede jáhen Ladislav Kinc. Téma: Dědictví otců – víra, náš poklad.

21. – 24. 2. pro Marianky – vede P. Marek Dunda. Téma: Máš navíc.

14. – 17. 3. pro ženy – vede P. Milan Plíšek. Téma: Hovory o víře 3.

11. – 14. 4. pro maminky Marianek a Soluňáků – vede P. Marek Dunda. Téma: Půjde to, půjde to!

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18 hod., zakončení je v neděli ve 14 hod.

S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně.

Cena: 300 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc).

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen.

Přihlášky na faře ve Vranově nad Dyjí, Náměstí 20, e-mail: marek@fatym.com, tel. 515 296 384.

Cyklistická obec orelská Vás zve na CYKLOTURISTICKOU VÝPRAVU DO BRATRSKÉHO SLOVINSKA, kolébky Orla. Cykloturistika v oblasti řek Dráva a Lavant – slovinské a rakouské Korutany (slovinsky Koroška) – severní Slovinsko (správní centrum město Dravograd). Horský terén i roviny podél řek Dráva a Lavant (údolím Lavanttal). Značené cyklotrasy.

Termín: 20. – 27. května 2013. Odjezd z ČR do Slovinska v pondělí 20. května 2013. Odjezd ze Slovinska do ČR v pondělí 27. května 2013. Počet volných míst: 49. Autobus s přívěsem na kola. Jedna cesta trvá cca 6 hodin. **Předběžná cena:** 7 000 Kč.

Vedoucí výpravy: br. Josef Častulík, předseda TVR Orla, tel. 776 888 735, e-mail: castulik@volny.cz • br. Stanislav Vejvar, místostarosta Orla, tel. 721 215 455, e-mail: standa.vejvar@volny.cz.

Další informace budou upřesněny:

www.orel.cz a <http://orel-zsv.ic.cz> – akce.

Přihlášky posílejte vedoucím výpravy.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na volně koncipovaný cyklus duchovních obnov **Pane, nauč nás modlit se**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem víry. Duchovní obnovu na téma **OTČE NÁŠ, JENŽ JSI NA NEBESÍCH** se uskuteční **ve dnech 19. – 20. 1. 2013**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 15. 1. 2013** na e-mail: info@premonstratky.cz, tel. 733 755 836.

Liturgická čtení

Neděle 13. 1. – svátek Křtu Páně

1. čt.: Iz 42,1-4.6-7
Ž 29(28),1a+2.3ac-4.3b+9b-10
Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)
2. čt.: Sk 10,34-38

nebo:

1. čt.: Iz 40,1-5.9-11
Ž 104(103),1b-3a.
3b-4.24-25.27-28.29-30
Odp.: 1a (*Věleb, duše má, Hospodina!*)
2. čt.: Tit 2,11-14; 3,4-7
Ev.: Lk 3,15-16.21-22
Slovo na den: V tobě mám zalíbení.

Pondělí 14. 1. – ferie

1. čt.: Žid 1,1-6
Ž 97(96),1+2b.6+7c.9
Odp.: srov. 7c (*Klaňte se mu, všichni jeho andělé.*)
Ev.: Mk 1,14-20
Slovo na den: Věřte evangelium.

Úterý 15. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,5-12
Ž 8,2a+5.6-8a.8b-9
Odp.: srov. 7 (*Ustanovil jsi svého Syna nad dílem svých rukou.*)
Ev.: Mk 1,21b-28
Slovo na den: Ten, kdo má moc.

Středa 16. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,14-18
Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9
Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mk 1,29-39
Slovo na den: Pozvedl ji.

Čtvrtek 17. 1. – památka sv. Antonína

1. čt.: Žid 3,7-14
Ž 95(94),6-7.8-9.10-11
Odp.: 8 (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce!“*)
Ev.: Mk 1,40-45
Slovo na den: Chceš-li, můžeš mě očistit.

Pátek 18. 1. – památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

1. čt.: Žid 4,1-5.11
Ž 78(77),3+4bc.6c-7.8
Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
Ev.: Mk 2,1-12
Slovo na den: Viděl jejich víru.

Sobota 19. 1. – nez. sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Žid 4,12-16
Ž 19(18),8.9.10.15
Odp.: Jan 6,64b (*Pane, tvá slova jsou duch a jsou život.*)
Ev.: Mk 2,13-17
Slovo na den: Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. LEDNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 1.		PO 14. 1.		ÚT 15. 1.		ST 16. 1.		ČT 17. 1.		PÁ 18. 1.		SO 19. 1.			
Antifona	261	288	826	928	841	945	857	961	1754	1975	1653	1870	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	261	288	827	928	842	945	857	962	1755	1975	1653	1870	1666	1883		
Antifony	262	289	828	929	843	946	858	963	874	979	1278	1418	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	262	289	831	933	847	950	861	966	1756	1977	1279	1418	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	263	290	831	933	847	950	861	966	1780	2001	1279	1418	1669	1886		
Prosby	263	290	831	933	847	951	861	966	1757	1977	1279	1418	1655	1886		
Závěrečná modlitba	263	291	832	934	847	951	862	967	1278	1417	1279	1419	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	227	249	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	264	291	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	1035	1155	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	264	291	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	263	291	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 12. 1.																
Hymnus	261	288	265	292	837	939	852	956	867	972	1760	1981	1280	1419	915	1024
Antifony	260	286	265	293	838	940	853	957	868	973	884	990	1280	1420	916	1025
Žalmy	230	252	238	261	838	940	853	957	868	973	884	990	1661	1878	916	1025
Kr. čtení a zpěv	260	287	266	293	840	943	856	960	871	976	1763	1983	1280	1420	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	260	287	266	294	840	943	856	960	871	977	1780	2001	1281	1420	688	777
Prosby	261	287	266	294	841	944	856	960	872	977	1764	1984	1281	1421	918	1028
Záv. modlitba	263	291	263	291	841	944	857	961	872	977	1278	1417	1279	1419	689	778
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MEZI SETBOU A SKLIZNÍ • SLOVESNÉ UMĚNÍ A KRÁSNA LITERATURA V RODINNÉ KATECHEZI

*Ze světové a české literatury vybral a uspořádal
Josef Hrdlička • Vitráže Jan Jemelka*

Sbírka 21 ukázek ze světové a české literatury (Chesterton, Hugo, Wilde, Neruda, Wolker, Špidlík a další) se obrací do našich rodin, kde se mezi rodiči a dětmi v prostředí důvěry, lásky a vzájemného sdílení předávají charakterové podněty umožňující rozlišovat mezi dobrem a zlem, objevovat krásu v obyčejných věcech, rozvíjet tvořivou představivost a vstupovat do dialogu s Tím, kdo nás lidi jako první oslovil, nazval svými dětmi a vyznal nám lásku. I slovesné umění a krásná literatura dokážou v lidském srdci probouzet ozvěny tohoto Božího volání.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Váz., přebal, 205x205 mm, křídový papír, 120 stran, 199 Kč

PŘIJĚ KRÁLOVSTVÍ TVÉ • ROZJÍMÁNÍ NAD OTČENÁŠEM

*Godfried Danneels • Z francouzštiny přeložila
Zdeňka Křehlíková*

Kardinál Danneels rozjímá o jednotlivých verších Otčenáše jak z pohledu osobní duchovní zkušenosti, tak i z pohledu situace současné církve a společnosti. Každou kapitolu uzavírá krátká modlitba, vztahující se k příslušnému verši Otčenáše. *Karmelitánské nakladatelství • Brož., 117x180 mm, 120 stran, 139 Kč*

MALÝ SLOVNÍK OSOBNOSTÍ ČESKÉHO KATOLICISMU 20. STOLETÍ S ANTOLOGIÍ TEXTŮ

Jiří Hanuš

Slovník představuje reprezentativní výběr klíčových osobností českého katolicismu 20. století. Formou stručných medailonů portrétuje aktivní duchovní a laiky, veličiny církevního, kulturního a politického života. Stranou nezůstali především ti, kteří se podíleli na uvědoměném a rozhodném odporu proti totalitním politickým režimům minulého století. Součástí publikace je i antologie textů, z nichž většina patří do zlaté pokladnice české novodobé kultury a která současně dokládá zájem křesťanů o časné i duchovní hodnoty.

Centrum pro studium demokracie a kultury

Brož., 144x200 mm, 308 stran, 249 Kč

MOU MISÍ JE CELÝ SVĚT

Peter Hans Kolvenbach

Jak vypadá svět z pohledu Tovaryšstva Ježíšova? P. Peter Hans Kolvenbach se v rozhovorech vyjadřuje k četným tématům, jako je mj. nábožensky motivované násilí, teologická reflexe, globalizace či povolání. Připomíná trvalou sílu ignaciánské spirituality, různorodost působení jezuitů ve světě a jejich boj za spravedlnost. Kromě toho se tu čtenář dozví mnohé o Tovaryšstvu Ježíšovu, například o délce a hloubce jejich intelektuální formace, o struktuře a fungování řádu.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., zúž. A5, 112 stran, 129 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.